

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. D.**, zastoupeného Mgr. Pavlem Baťkem, advokátem se sídlem Sokolovská 394/17, Praha 8, proti žalovanému: **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2008, č. j. S-MHMP 147768/2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2008, č. j. 5 Ca 200/2008 - 6,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Odměna advokáta Mgr. Pavla Baťka **se u r č u j e** částkou 2856 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Výše uvedeným usnesením městský soud podle § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného. V odůvodnění soud konstatoval, že předmětným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 21. 1. 2008, č. j. SpZ 22/07, ve věci zásahu do pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku. Cílem tohoto

ustanovení je poskytnutí ochrany především občanským právům a svobodám, tedy ryze soukromým zájmům fyzických a právnických osob. Předmětem rozhodnutí správních orgánů v řízení podle § 5 občanského zákoníku tak není veřejné subjektivní právo, ale právo soukromé. O žalobě proti takovému rozhodnutí jsou proto příslušné rozhodovat soudy v občanském soudním řízení, nikoliv soudy správní. Žaloba ke správnímu soudu je v tomto případě nepřipustná podle § 68 písm. b) s. ř. s. Soud též žalobce poučil, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu u příslušného okresního (obvodního) soudu.

Ve včasné kasační stížnosti, doplněné podáním ze dne 3. 2. 2009, žalobce (dále též stěžovatel) namítl, že usnesení je nepřezkoumatelné, neboť výrok „žaloba se odmítá“ je nesrozumitelný. Ve výroku je třeba uvést, jaká žaloba se odmítá, tedy proti komu byla podána a s návrhem na vyslovení čeho.

Dále uvedl, že se domáhal ochrany při obnově pokojného stavu ve smyslu § 5 občanského zákoníku zajištěním přístupu do společných prostor domu a obydlí, zejména do sklepa k vodovodu. Obšírně popsal skutkové okolnosti tvrzeného zásahu do pokojného stavu, zejména své vztahy s druhým spoluvlastníkem předmětné nemovitosti K. K., a dále s manželí L., které K. K. bez jeho souhlasu v domě ubytoval. Poukázal též na různá již proběhnuvší řízení související s jeho spoluvlastnictvím domu a bydlením v něm. Zdůraznil, že mu uvedené osoby nezákonně odpíraly přístup k přívodu vody. Odkázal-li městský soud na § 68 písm. b) a § 46 odst. 2 s. ř. s., učinil tak nesprávně. Zásah do pokojného bydlení bez jakéhokoliv právního důvodu není soukromoprávní věcí, ale je zásahem do pokojného stavu. Správní orgány jsou povinny poskytnout subjektu dotčenému takovým zásahem právní ochranu ve zkráceném řízení, a to v rámci zachování pořádku a dobré správy. V daném případě tak byla rozhodnutí správních orgánů v rozporu s § 5 občanského zákoníku.

Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost není důvodná.

Žalobce v první řadě namítl nesrozumitelnost výroku o odmítnutí žaloby. S tímto tvrzením se však Nejvyšší správní soud nemůže ztotožnit. Podle § 46 s. ř. s. je soud povinen návrh odmítnout, nastanou-li zákonem předvídané skutečnosti. Ve správním soudnictví je tak znění výroku usnesení o odmítnutí návrhu dáno zákonem. Součástí tohoto usnesení pak není pouze jeho výrok, nýbrž také záhlaví, odůvodnění a poučení o opravných prostředcích. Soudní rozhodnutí je tak třeba posuzovat jako celek. V záhlaví napadeného usnesení jsou jednoznačným způsobem identifikováni účastníci řízení před soudem (tj. žalobce a žalovaný) a rovněž správní rozhodnutí žalovaného, jehož zrušení se žalobce domáhal (toto je určeno uvedením správního orgánu, který je vydal, dne, kdy se tak stalo, a čísla jednacího). Ve výroku je pak uvedeno jakým způsobem soud rozhodl a v jeho odůvodnění je uvedeno, proč tak učinil. Tak tomu bylo i v této právní věci,

napadené usnesení odpovídá zákonným požadavkům na obsah písemného vyhotovení rozhodnutí (§ 55 odst. 5, § 54 odst. 2 s. ř. s.).

Co se pak týče posouzení podstaty věci, není v daném případě sporu o tom, že se žalobce u správních orgánů domáhal ochrany před zásahem do pokojného stavu dle § 5 občanského zákoníku. Usiloval, aby mu O. a J. L. zpřístupnili společné prostory domu č. p. XXX, č. or. X, ulice N., P. 5, jehož je žalobce spoluvlastníkem, a to vstupní chodbu, vchod do sklepa a sklep (mimo jiné též za účelem přístupu k přívodu vody), půdní prostory, koupelnu a záchod. Z uvedeného je zřejmé, že vztah, v němž byla žalobcova práva dotčena, je vztahem mezi sobě rovnými subjekty (žalobcem a manželou L.), do nějž orgán veřejné moci vstoupil jako „nestranný třetí“, aby autoritativně rozhodl o právech a povinnostech účastníků vztahu. Jednalo se o práva plynoucí z občanskoprávních vztahů (§ 1 občanského zákoníku), nikoli o veřejná subjektivní práva ve smyslu § 2 s. ř. s.

Ostatně povahou rozhodnutí správního orgánu podle § 5 občanského zákoníku, resp. otázkou, který soud je příslušný rozhodovat o žalobě proti takovému rozhodnutí, se již zabýval nejen Nejvyšší správní soud (č. 908/2006 Sb. NSS), ale i zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (usnesení ze dne 8. 10. 2008, č. j. Konf 8/2008 - 4, www.nssoud.cz), přičemž obě tato soudní tělesa dospěla ke shodnému závěru, že rozhodnutí o ochraně před zásahem do pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku je rozhodnutím ve věcech soukromoprávních, a o žalobě proti takovému rozhodnutí je příslušný rozhodovat soud v občanském soudním řízení.

Městský soud tak nepochybil, pokud žalobu proti rozhodnutí žalovaného odmítl podle § 46 odst. 2 s. ř. s. a žalobce řádně poučil o možnosti jeho dalšího postupu.

Nejvyšší správní soud tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí kasační soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

Žalobci byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.).

Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za jeden úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení, a náhrady hotových výdajů, tedy ve výši 1 x 2100 Kč a 1 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), § 13 odst. 3 citované vyhlášky], celkem 2400 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 456 Kč, odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

(§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Ustanovenému advokátovi se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 2856 Kč.

Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. března 2009

senátu

JUDr. Lenka
Kaniová
předsedkyně